

Glahns Alle 33. 1. tv. den 10/2 - 1941.

Kære Helmer Fogedgaard!

Tak for Deres venlige Brev af 1. ds. til os. Med Hensyn til, at der skulde være Mennesker, der har bragt "store økonomiske Ofre - og senere, paa en fin Maade, er blevet frosset ud af mit Arbejde," maa jeg svare Dem, at det er en Opfattelse, der ikke har nogen som helst realistisk Fundament under sig. Jeg er mig ikke bevidst at befinde mig i nogen som helst Disharmoni med de Mennesker, der virkelig har støttet min Sag økonomisk. Jeg har derimod i Form af Breve talrige Udtalelser fra dem om, hvor stor en Glæde det stadigt er for dem at tjene min Sag. Ja, en af disse Personer (hvem Rygtet i særlig Grad udpegede som "frosset ud") har, for at mobilisere mig imod Bagtalelsen, endog sendt mig en herpaa baseret særlig speciel udformet Erklæring, hvor han udtrykker sin Glæde over at have tjent min Sag.

I samme Forbindelse maa jeg naturligvis udtrykke, at det Beløb, De har været saa venlig at støtte min Sag med, i Henhold til Deres Breve, af mig hidtil er blevet betragtet som givet under samme lykkelige Omstændigheder. Skulde De imidlertid have forandret Synspunkt, og igennem Rygtesmederiet være kommen til at nære Tvivl om min Persons og Medar-deres Hæderlighed, er det en Selvfølge, at Deres Bidrag, af mig, ikke kan accepteres som en Gave, men maa være noget, jeg helst ser tilbagebetalthurtigst mulig

Med Hensyn til Rygtesmederiet er det noget, jeg i Realiteten er ganske immun overfor og aldrig tager til Gemme. Mit Arbejdes Natur bærer det højeste Forsvar i sig selv. Jeg ved jo, at de Menne-sker, der kan lade sig forlede til at tro, at Ophavet til "Livets Bog" er et Væsen med en lav og primitiv Karakter, ja, ligefrem er en Mand med Svindlernatur og Pengeglubskhed, udnyttende alle økonomisk for bag efter at "fryse" sine Ofre ud, og ligeledes er omgivet af Medar-bejdere af samme Natur, kun kan være Personer, der ikke har nogen som helst Forstaaelse af, hvad eller hvem de har for sig i "Livets Bog" og dens Ophav. De er ganske blottet for Forstaaelsen af den moralske Basis, der saa udelukkende er en Betingelse for Opnaaelsen af det høje-

ste Lys. Og jeg tilgiver dem gerne. Thi jeg er ikke saa naiv at forlange, at de skal dømme ud fra noget, de ikke ser, ikke forstaar og ikke kender. Intet Væsen kan have anden Mening om en Ting, end den, det i Kraft af dets Sansesæts Udviklingsstandard af Naturen er nødsaget til at have.

Med Hensyn til Hr. Nibelvangs Skuffelse, og den herpaa baserede Bagtaleleskampagne, vil det være det kærligste ikke at komme ind paa her, idet det maatte medføre, at jeg maatte sige noget ubehageligt om ham. Og slige Vaaben er i dette Tilfælde ikke alene uværdigt for min Sag, men ogsaa ganske imod min Natur at anvende. (Dog vil jeg gerne bemærke, at det her ikke drejer sig om noget økonomisk Offer udover et Laan, Nibelvang var saa venlig, paa eget Initiativ, at tilbyde mig i Sagens første Aar. Men dette Laan er forlængst, med fuld Kapital og Renter, tilbagebetalt.)

Af Deres Brev fremgaar det, at Hr. Nibelvang skal begynde en større Artikelserie i Deres Blad. I den Anledning vil jeg gerne gøre Dem opmærksom paa, at meget af hans skriftlige Materiale er baseret paa Samtaler med mig. Meget af det, jeg under disse udtalte, var naturligvis af rent privat Karakter og med absolut Forbehold imod Offentliggørelse. (Lad mig i denne Forbindelse bemærke, at Brevet til Krishnamurti ogsaa var af privat Natur og ligeledes med Forbehold imod Offentliggørelse.)

Hvor meget af Nibelvangs Materiale, der nu skal offentliggøres i Deres Blad, ved jeg ikke. Men Deres kærlige Henvendelse til os i Brev af 1. ds. lader mig formode, at De vil forstaa at tage de nødvendige Hensyn til de Ting, der er af privat Natur. Jeg haaber saaledes, kære Helmer Fogedgaard, at De nødtigt vil skrive noget, det vil blive nødvendigt for mig at skulle imødegaa i "Kosmos".

De skriver i et af Deres Blade, at "Ekstrabladet" har udtrykt mig som "Bedrager" eller "Svindler". Da dette imidlertid maa bero paa en Misforstaaelse fra Deres Side, idet nævnte Blad er mig meget sympatisk stemt, vil jeg meget gerne, at De undersøger Sagen nærmere og faar den berigtiget.

Og hermed min kærligste Hilsen.

